

A Kúria a ... Szakszervezete (ügyintéző: jogtanácsos) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen szolgálati idő számítása és jubileumi jutalom megfizetése iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.M.3718/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.637.337/2013/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.637.337/2013/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.3718/2012/10. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1980. szeptember 1-től 1994. szeptember 30-ig a Magyar Honvédségnél állt közalkalmazotti jogviszonyban, amely jogviszonya 1994. szeptember 30-án közös megegyezéssel megszűnt. Ezt követően a felperes több mint másfél év elteltét követően, 1996. május 1-jén létesített ismét közalkalmazotti jogviszonyt az alperes jogelődjével, a Vám- és Pénzügyőrséggel, ahol a jogviszonya 2009. április 30-án kelt megállapodással közös megegyezéssel megszűnt, és a felperes 2009. május 1-től közvetlen kinevezéssel az alperesi jogelőd hivatásos állományába került.

Az alperes Központi Hivatala ... Főosztálya szolgálati igazolást

adott ki a felperes részére, melyben jogviszonyának kezdő időpontját a felmentési idő, a jubileumi jutalom szempontjából 1996. január 1. napjában, a nyugdíj mértéke szempontjából 1981. december 1. napjában, a könnyített szolgálat szempontjából 2002. július 1. napjában, a végkielégítés mértéke szempontjából pedig 2008. december 31. napjával állapította meg.

A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő, melyben kérte, hogy az alperes a pótszabadság, a felmentési idő és jubileumi jutalomra való jogosultság szempontjából tényleges szolgálati időként vegye figyelembe az 1980. szeptember 1-jétől 1994. szeptember 30-ig terjedő, a Magyar Honvédségnél töltött közalkalmazotti jogviszonyának idejét. Mindezek alapján 30 év szolgálati viszony után járó jubileumi jutalom és kamatai megfizetését kérte.

A felperes a szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy a szolgálati idejének kezdő időpontja a felmondási idő, a jubileumi jutalomra jogosultság és pótszabadság tekintetében 1981. december 1. napja. Erre tekintettel a 30 év szolgálati viszonyban töltött idő alapján a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 110. § (1) bekezdés b) pontja szerint három havi távolléti díjnak megfelelő jubileumi jutalom, valamint késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.3718/2012/10. számú ítéletében megállapította, hogy a felperes szolgálati idejének kezdő időpontja a felmondási idő, a jubileumi jutalomra jogosultság és pótszabadság szempontjából 1981. december 1. napja. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek jubileumi jutalom címén 918.000 forintot, valamint ennek 2011. december 1-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy a perben az nem volt vitatott, miszerint a felperes a Vám-és Pénzügyőrség közalkalmazotti állományából közvetlenül került kinevezésre a Hszt. hatálya alá tartozó hivatásos állományba. A perben abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az elismert közalkalmazotti jogviszonyt megelőző, egyéb jogviszonnyal megszakított korábbi közalkalmazotti jogviszonyban töltött idő figyelembe vehető-e szolgálati időként a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalomra jogosultság, valamint a felmentési idő számítása szempontjából.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság a jogkérdést illetően a Hszt. irányadó 328. § (4) bekezdését úgy értelmezte, hogy a törvényben meghatározott más közszolgálati jogviszonyból történt áthelyezett, illetve közvetlenül kinevezett esetében a pótszabadság mértéke, a

jubileumi jutalomra jogosultság, valamint a felmentési idő számítása szempontjából valamennyi közalkalmazotti, köztisztviselői, bírói, ügyészi jogviszonyban töltött időt be kell számítani és nincs jelentősége annak, hogy a hivatásos állomány tagja kinevezését (áthelyezését) közvetlenül megelőzően mely időponttól, milyen időtartamban, illetve megszakítás nélkül állt-e más közszolgálati jogviszonyban.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 51.Mf.637.337/2013/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a jogi indokolást kiegészítve helybenhagyta.

A másodfokú bíróság annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyból került közvetlenül kinevezésre hivatásos szolgálati viszonyba, és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 87/A. § (1) bekezdése értelmében a perben vitatott, a Magyar Honvédségnél közalkalmazotti jogviszonyban töltött időt a felperes utolsó közalkalmazotti jogviszonyában jubileumi jutalomra jogosító szolgálati időként kellett figyelembe venni. Ezért a másodfokú bíróság szerint az alperes minden jogi indok nélkül a felperes jubileumi jutalomra jogosító összes közalkalmazotti idejéből csak a közvetlen kinevezést megelőző közalkalmazotti jogviszonyban töltött időt vette figyelembe, amely értelmezés sérti az Alaptörvény 28. Cikkét.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az alperes jogszabálysértésként a Hszt. 328. § (4) bekezdésének téves értelmezésére hivatkozott. Érvelése szerint e jogszabályhely egyértelmű megfogalmazása nem keletkeztet joghézagot, jogbizonytalanságot, továbbá nem igényli azt, hogy az Alaptörvényre hivatkozással kerüljön megállapításra a jogszabály értelme, a jogalkotó akarata. Amennyiben a jogalkotó akarata az lenne, hogy valamennyi közalkalmazottként eltöltött jogviszonyt be kell számítani a hivatásos szolgálati viszonyba, az alperes szerint akkor ezt más törvényben foglaltak szerint azonos módon fogalmazta volna meg. A Hszt. 328. § (4) bekezdésének helyes értelmezése szerint csak és kizárólag a hivatásos jogviszonyt közvetlenül megelőző közalkalmazotti (kormánytisztviselői, bírói, ügyészi stb.) jogviszonyban eltöltött idő kerülhet beszámításra. A közvetlen közalkalmazotti jogviszonyt megelőző, egyéb jogviszonnyal megszakított korábbi közalkalmazotti jogviszonyban töltött idő beszámítására nincs lehetőség.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

Hivatkozása szerint, mivel az alperesi jogelőd közalkalmazotti állományából nevezték ki közvetlenül hivatásos állományba, vonatkoznak rá a Hszt. 328. § (4) bekezdésének szabályai. Jogértelmezése szerint a különböző munkáltatóknál töltött szolgálati idők összeadódása mind a Kjt., mind a Hszt. alapvető ismérve.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint megalapozott.

A Hszt. 328. §-a rendelkezik arról, hogy mely jogosultság szempontjából mely jogviszonyban töltött időket és milyen feltétellel kell figyelembe venni. A törvény a különböző jogosultságok tekintetében eltérő számítást határoz meg.

A perbeli jogosultságok, a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalomra jogosultság, valamint a felmentési idő számítása szempontjából irányadó a Hszt. 328. § (1) bekezdése, mely szerint szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött időnek kell tekinteni a soros-, a tartalékos, a póttartalékos, a továbbbszolgáló és a szerződéses katonai, a fegyveres szerveknél, valamint a Magyar Honvédségnél hivatásos szolgálati, továbbá a katonai és rendvédelmi oktatási intézményeknél 1998. január 1-jét megelőzően hallgatói (növendéki) viszonyban töltött időt.

A Hszt. perben irányadó 328. § (4) bekezdése szerint a más közszolgálati (közalkalmazotti, köztisztviselői, bírói, ügyészi) jogviszonyból áthelyezettek, illetve közvetlenül kinevezettek esetében a pótszabadság mértéke és a jubileumi jutalomra jogosultság, valamint a felmentési idő számítása szempontjából az (1) bekezdésben meghatározottakon túl az ott eltöltött szolgálati időt is figyelembe kell venni.

A perben az nem volt vitatott, hogy a felperesre vonatkozik a Hszt. 328. § (4) bekezdése, hiszen az alperes a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalomra jogosultság, valamint a felmentési idő számítása szempontjából a szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött, 2009. május 1-től számított időn túl elismerte a Vám- és Pénzügyőrségnél 1996. május 1-től 2009. április 30-ig közalkalmazotti jogviszonyban töltött felperesi időt is.

Az eljárt bíróságok abban azonban tévedtek, amikor a Hszt. 328. § (4) bekezdésének értelmezésekor csupán annak tulajdonítottak jelentőséget, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyból közvetlenül kinevezett volt, melyet egyébként az alperes maga sem vitatott.

A Hszt. 328. § (4) bekezdése nem csak arról rendelkezik, hogy más közszolgálati (közalkalmazotti, köztisztviselői, bírói, ügyészi) jogviszonyt mikor lehet figyelembe venni a hivatkozott jogosultságok számítása szempontjából, de arra nézve is határozott rendelkezést tartalmaz „az ott eltöltött szolgálati idő”-re utalással, hogy kizárólag a közvetlen kinevezést, illetve áthelyezést megelőző más közszolgálati jogviszony vehető figyelembe.

Valamely jogviszonyban a ténylegesen eltöltött idő nem azonos egy jogviszonyban beszámított idő fogalmával. A Hszt. 326. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakból kitűnően azok esetében, akik a törvény 1996. szeptember 1-jei hatályba lépése előtt hivatásos szolgálati viszonyban álltak, az itt eltöltött és a beszámított szolgálati időt is szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni, míg a törvény hatályba lépése után létrejött szolgálati viszony esetén a szolgálati viszonyban eltöltött időbe csak a 328.§ (1) bekezdése szerint van helye beszámításnak.

A felperes a törvény hatályba lépését követően, 2009. május 1-től létesített hivatásos szolgálati viszonyt, a Magyar Honvédségnél 1980. szeptember 1-jétől 1994. szeptember 30-ig közalkalmazotti jogviszonyban töltött idő beszámítását a perbeli jogosultságok tekintetében a Hszt. 328. § (1) bekezdése nem ismeri el, mert az nem minősül hivatásos szolgálati időnek. A Hszt. 328. § (4) bekezdése alapján pedig azért nincs lehetőség a figyelembevételére, mert a felperes a kinevezését megelőzően nem 1980. szeptember 1-től, hanem kizárólag 1996. május 1-től rendelkezett folyamatos közalkalmazotti jogviszonnyal. A felperes a Magyar Honvédségtől nem áthelyezéssel került a Vám- és Pénzügyőrséghez közalkalmazotti jogviszonyba, a két közalkalmazotti jogviszonya között több mint másfél éves megszakítás volt. Minthogy a Hszt. 328. § (4) bekezdése jogosító időként a közvetlen kinevezést megelőző más közszolgálati jogviszonyból csupán „az ott eltöltött szolgálati idő” figyelembevételét írja elő, nem megalapozott az a jogerős ítéleti álláspont, mely szerint a korábbi jogviszonyban beszámított időt is figyelembe kell venni, melyre a törvény előírást nem tartalmaz. Mivel az előbbiekben kifejtettek szerint a törvény konkrét rendelkezést tartalmaz arra, amikor a beszámított időt az adott jogviszonyban ténylegesen eltöltött időnek ismeri el, a Hszt. 328. § (4) bekezdésének kifejezett rendelkezése hiányában „a ott eltöltött szolgálati idő” nem értelmezhető kiterjesztően, a perbeli jogosultságok szempontjából így nem számítható össze valamennyi, más közszolgálati jogviszonyban töltött felperesi idő, csupán a közvetlen kinevezést megelőzően fennállt folyamatos közalkalmazotti jogviszonyban töltött idő.

Helytállónan érvelt az alperes azzal, hogy a jubileumi jutalomra

jogosultság tekintetében csak olyan közszolgálati jogviszonyban lehetséges a különböző szolgálati idők összeszámítása, ahol az adott jogviszonyra vonatkozó törvény ezt megengedi. A Hszt. szabályai kogensek, így amennyiben valamely jogosultság szabálya a más közszolgálati jogviszonyra vonatkozó törvényi megfogalmazástól eltér, az az adott jogviszony tekintetében a jogalkotó eltérő akaratát fejezi ki, a kogens rendelkezés kiterjesztő értelmezésére megalapozottan nincs jogi lehetőség. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés a döntés arról, hogy valamely juttatást megteremti-e a munkavállalók részére, és az is, hogy milyen feltételekkel. A jubileumi jutalomra való jogosultságot mindig a hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni, így a jogszerző idők számítása is csak az adott jogviszonyra hatályos jogszabályok alapján történhet.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére, míg az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárás illetékét - a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságára tekintettel - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2014. december 17.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági tisztviselő